

ПОКРО АЗ НОПОК ЧУДО КАРДАН

[Тоҷикӣ – Tajiki – طاجيکيّه]

Солеҳ ибни Фавзон

Таҳия: [islamhouse.com \ tajiki](http://islamhouse.com\tajiki)

2013 - 1434

IslamHouse.com

التميز بين الطيب و الخبيث

«باللغة الطاجيكية»

صالح بن فوزان الفوزان

إعداد: دار الإسلام/ طاجيكي

2013 - 1434

IslamHouse.com

ПОКРО АЗ НОПОК ҶУДО КАРДАН

Худованд ба Паёмбари худ мефармояд:

﴿قُلْ لَا يَسْتَوِي الْحَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْحَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ

يَتَأُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ [المائدة: ١٠٠]

"Бигӯ нопоку пок баробар нест, агарчи бисёр будани нопокҳо туро ба шигифт андозад. Пас шумо эй соҳибхирадон аз Худо битарсед, то растагор шавед"

Сураи Моида, 100

Ин раҳмати илоҳист, ки Худованд дар ин ҷаҳон чизҳои бо ҳам зидро офаридааст, поку нопок, хубу бад, мўъмину кофар ва фоидаю зарар, то бандагонашро озмоиш ва имтиҳон намояд.

Дар ояти боло Худованд баробариро байни поку нопок инкор мекунад, зеро пок манфиат дорад ва нопок зарар.

Агарчи миқдори нопоки хеле зиёд бошад ва ҳатто таъсири худро дар баъзе чизҳои пок расонда бошад ҳам, бояд ҳақиқати он ошкор шавад ва носараву қалбаки буданаш фош гардад.

Лафзи нопок дар ин ҷо инсон, кор, сухан, мол, хўрока, нўшоки ва ғайраро дар бар мегирад.

Дар ҳамаи номбаршудаҳо пок ҳам дида мешавад, нопок ҳам, ки ҳаргиз бо ҳам баробар нестанд.

Одамони поку нопок баробар нестанд, чунон чи Худованд мефармояд:

﴿أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ﴾ [السجدة : ١٨]

"Оё мӯъмин монанди фосиқ аст? Инҳо ҳаргиз баробар намешаванд"

Сураи Саҷда, 18

Боз Худованд мефармояд:

﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ

الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ [ص : ٢٨]

"Оё мо касонеро, ки имон овардаанд ва амали солеҳ кардаанд, монанди фасодкорони рӯи замин мегардонем. Ва ё муттақиёнро монанди гунаҳкорон мегардонем"

Сураи Сод, 28

Боз Худованд мефармояд:

﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ [الجنّاة : ٢١]

"Оё касоне, ки муртакиби гуноҳ мешаванд, гумон мекунанд, ки онҳоро бо касоне, ки имон овардаанд ва корҳои шоиста анҷом додаанд, баробар мегузорем? Ва зиндагию марги онҳо баробар аст? Чи бад ҳукме мекунанд"

Сураи Ҷосия, 21

Худованд мефармояд:

﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ الْفَائِزُونَ﴾

﴿الحشر: ٢٠﴾

"Баробар намешаванд асҳоби дўзах ва асҳоби ҷаннат. Асҳоби аннат начотёфтагонанд"

Сураи Ҳашр, 20

Худованд боз мефармояд:

﴿أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ۗ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ [القلم:

٣٥-٣٦]

"Оё момусалмононро монанди гунаҳкорон қарор диҳем? Шуморо чи шудааст? Чи гуна ҳукм мекунед?"

Сураи Қалам, 35-36

Ҳамчуни корҳои хуб бо корҳои бад баробар нестанд.

Худованд мефармояд:

﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ﴾ [فصلت: ٣٤]

"Ва баробар нест кори хуб бо кори бад"

Сураи Фусилат, 34

Сухани хуб бо сухани бад баробар нест.

Худованд мефармояд:

﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ۗ تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٥﴾ [ابراهيم: ٢٤-٢٦]

"Оё надиди, ки Худованд гуфтори покizarо ба дарахти покizarе монанд кардааст, ки решааш устувору шохааш дар осмон аст.

Меваи худро ба дастури Худованд ҳар замон медиҳад.

Худованд масалҳоро барои мардум мезанад, шояд, ки онҳо панд гиранд.

Ва масали сузани нопок монанди дарахти нопок аст, ки аз замин решақан шуда ва ҳеч қароре надорад"

Сураи Иброҳим, 24-26

Худованд хабар додааст, ки калимаҳои хуб ба сӯи ӯ мебароянд.

Худованд мефармояд:

﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ [فاطر: ١٠]

"Ба сӯи Ӯ боло меравад сухани хуш ва пок ва амали солеҳ онро боло мебарад"

Сураи Фотир, 10

Моли нопок бо моли пок баробар шуда наметавонад.

Паёмбар (с) хабар додааст, ки Худованд садақаро қабул намекунад, магар ин ки аз моли пок бошад ва агар аз моли нопок бошад, онро қабул намекунад.

Чуноне ки мефармояд:

"Ҳар садақае, ки банда аз моли покаш мекунад, Худованд ҷуз поки чизеро намегирад, Худованд онро бо дасташ мегирад"

Муттафақун алайҳи

Дар саҳеҳи Муслим аз Паёмбар (с) чунин ривоят омадааст:

"Худованд намозро бе таҳорат қабул намекунад ва садақаро аз моли ғулул қабул намекунад". Ғулул он молест, ки аз ғанимат ё байтулмол бо роҳи ҳалол ба даст наомадааст, он чи бо роҳи ҳалол ба даст наомада бошад, он нопок аст.

Таоми нопок бо таоми пок баробар нест. Худованд покро ҳалолу нопокро ҳаром гардонидаст.

Худованд дар васфи Паёмбараш мефармояд:

﴿وَيَحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتُ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ﴾ [الاعراف: ١٥٦]

"Ва барои эшон покизаҳоро ҳалолу нопокиҳоро ҳаром мегардонад"

Сураи Аъроф, 156

Хӯрдани таому шароби нопок дар дил, ҷисм ва рафтор таъсири бади худро дорад.

Худованд мефармояд:

﴿يَتَأْتِيهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا﴾ [المؤمنون : ٥١]

"Эй паёмбарон, аз покизаҳо бихӯред ва корҳои шоистаро анҷом диҳед..."

Сураи Муъминун, 51

Боз Худованд мефармояд:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُّوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ

إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ [البقرة: ١٧٢]

"Эй касоне, ки имон овардаед, бихўред аз неъматҳои покиза, ки рўзи додаем ва Худовандро шукр гўед, агар Ёро ибодат мекарда бошед"

Сураи Бақара, 172

Паёмбар (с) мефармоянд:

"Марде роҳи дарозро тай карда, мўйҳояш парешон ва либосаш ғуборолуд шуда, дастони худро тарафи осмон бардошта мегўяд: Худоё, Худоё, (локин) дар ҳоле, ки таомаш ҳаром, шаробаш ҳаром, либосаш ҳаром ва ғизояш ҳама ҳаром аст, пас аз кучо дуои ин мард қабул шавад"

Муслим

Маънои ҳадис он аст, ки Худованд аз тамоми айбҳо поку покиза аст ва Ё танҳо корҳои покро қабул мекунад.

Корҳое, ки аз фасоду палидиҳо ба монанди риё, худнамои, кибр ва дигар анвои ширк пок бошад. Ё садақаро қабул намекунад, магар дар сурате, ки он аз моли ҳалолу пок бошад ва суханеро қабул намекунад, магар пок бошад.

Худованд мефармояд:

﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ﴿١٠﴾﴾ [فاطر: ١٠]

"Ба сӯи Ў боло меравад сухани хуш ва пок ва амали солеҳ онро боло мебарад"

Сураи Фотир, 10

Худованд танҳо инсонҳоеро қабул мекунад, ки пок бошанд ва эшон мӯъминонанд.

Мӯъмин ҳамааш пок аст, дилаш, забонаш, танаш, зеро дар дили ӯ имон ҷой дорад ва ёди Худо дар забони ӯст ва тамоми аъзои баданаш кори нақў мекунад. Ин аст самараи имон. Худованд тамоми корҳои мӯъминро қабул мекунад, зеро Ў танҳо хуширо қабул дорад.

Мо ҳамаарӯза дар Аттаҳиёт мехонем:

Дурудҳо ва покиҳо барои Худованд бод.

Бузургтарин сабаб дар ба даст овардани мӯъминон корҳои нақўро, ин истеъмоли таоми покиза аст, зеро мусалмон ҳамеша хӯроки ҳалолро истеъмол мекунад.

Чизе, ки тамоми амалҳоро вайрон намуда, қабули онро ба даргоҳи Худованд манъ мекунад, ин истеъмоли таоми ҳаромаст.

Ҳамчуноне, ки дар ҳадиси касе, дастонашро ба сӯи Худованд бардоштааст, омада буд:

"Худоё, Худоё, дар ҳоле, ки таомаш ҳаром, шаробаш ҳаром, либосаш ҳаром ва физояш ҳама ҳаром аст. Пас аз кучо дуояш қабул шавад".

Ин ҳадиси шариф далолат бар он мекунад, ки хӯрдани ҳаром, нӯшидани ҳаром ва пӯшидани либоси ҳаром монеъи қабули дуо мегардад.

Дар ин ҳадиси шарифи Паёмбар бонги хатараст барои онҳое, ки лаҷоми нафси худро кушода гузоштаанд, то дар ҳама намуд молҳои ҳаром ва корҳои ҳаром даст зананд, монанди рибо, пора, дурӯғ, хиёнат ва фиреб дар хариду фурӯш ва аз худ кардани пулу моли мардум бо ҳиллаҳои гуногун ва савганди дурӯғ ва шохидони бардурӯғ.

Дар ин ҳадис бонги хатар аст барои онҳое, ки ҳаромро меҳӯранду менӯшанд, монанди онҳое, ки маводи масткунанда ва муҳаддиротро истеъмол менамоянд, чун арақу ҳашишу афюн. Онҳо чизхоеро истеъмол менамоянд, ки ақлу ҳушро вайрон намуда, ҷисро лоғар мекунад ва мардиро мекушанд ва инсонро ба пасти ва анҷоми ҳама намуд расвоги мерасонад.

Чи гуна дуои ӯ қабул шавад? Чигуна метавонад тоати Худоро ҷисме анҷом диҳад, ки аз ҳаром ғизо мегирад? Чи гуна аз ҷумлаи солеҳин мешавад инсоне, ки хӯроқаш палидист?

Пас шумо, эй бандагони Худо, аз Худованд битарсед ва ба ҳалолҳои ӯ иктифо намуда, даст аз ҳама ғизоҳои ҳаром бардоред.

Худованд мефармояд:

﴿فَأَجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾ [الحج : ٣٠]

"Шумо аз бутҳои палид ва гуфтори дурӯғ иҷтиноб кунед"

Сураи Ҳач, 30

Шумо забони худро ба гуфтани суханони рост ва покиза одат кунед, монанди тиловати Қуръон, тасбеҳ, таҳлил, тақбир ва дуо, то шумо аз ҷумлаи касоне бошед, ки Худованд дар бораашон мефармояд:

﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَيْمَاتٍ

الْأَنْعَامِ ۖ فَالْهَيْكُمُ لِلَّهِ وَاحِدٌ ۖ فَلَهُ ۖ أَسْلِمُوا وَيُشِيرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٠﴾﴾ [الحج: ٣٤]

"Ва ба гуфтори покиза ва роҳи писандида роҳнамои шаванд"

Сураи Ҳач, 34

Шумо аз гуфтори палид парҳез кунед, монанди дурӯғ, ғайбат, суханчини, дашном, гувоҳи додан ба дурӯғ, савганди дурӯғ, фаҳшгӯи ва ин гуна суханонро нагӯед ва ба ин гуна суханон гӯш надихед, то шумо аз ҷумлаи ононе бошед, ки Худованд дар ҳаққашон мефармояд:

﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَأَكْمُ أَعْمَلِكُمْ سَلَمٌ

عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٣٤﴾﴾ [القصص: ٥٥]

"Ва чун суханони беҳударо бишнаванд, аз он рӯй мегардонанд ва мегӯянд: Аъмоли мо марбут ба худамон аст ва кирдори шумо азони худатон. Салом бар шумо, мо ҷоҳилонро намехоҳем"

Сураи Қасас, 55

Худованд мефармояд:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ
اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ
مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾﴾ [المائدة: ٨٧-٨٨]

"Эй касоне, ки имон овардаед, шумо чизҳои покизаеро, ки Худованд бароятон ҳалол гардонидаст, бар худ ҳаром накунед ва аз ҳад дарнагузаред, зеро Худованд таҷовузгаронро дӯст намедорад.

Ва аз он чи Худованд бароятон рӯзи додааст, ҳалолу покиза бихӯред. Ва аз Худованде, ки ба Ё имон доред, битарсед"

Сураи Моида, 87-88

Эй мардум! Аз Худованди мутаол битарсед ва аз ҷумлаи мӯъминони содиқу покиза бошед ва аз палидону табаҳқорон дури ҷӯед.

Худованди бузург дар китоби муҳкамаш шуморо амр намудааст:

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾﴾ [التوبة: ٧١]

"Ва мардону занони мӯъмин ба ҳамдигар дӯстанд. Онҳо амр ба маъруф ва наҳй аз мункар мекунанд ва намозро барпо медоранд ва закот медиҳанд ва Худову Паёмбарашро итоат менамоянд.

Худованд ба зуди онҳоро мавриди раҳмати худ қарор медиҳад. Ҳамоно, Худованд нерӯманди фарзона аст"

Сураи Тавба, 71

Боз Худованд мефармояд:

﴿الْحَبِيبَاتُ لِلْحَبِيبِينَ وَالْحَبِيثُونَ لِلْحَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ

لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾﴾ [النور: ٢٦]

"Занони палид лоиқи мардони палиданд ва мардони палид низ лоиқи занони палиданд. Ва занони покдоман шоистаи мардони покдоман ва мардони покдоман низ шоистаи занони покдомананд"

Сураи Нур, 26

Яъне, занони палид ва ё суханони палид насиби мардони палид мегарданд ва мардони палид насиби занони палид ё суханони палид мегарданд.

Аммо занони хуб ва суханони хуб насиби мардони хуб мегарданд ва мардони хуб насиби занони хуб ва суханони хуб мегарданд.

Яъне, ҳар намуд инсонро тавре муомила мекунанд, ки лоиқи он аст.

Агар зан гирад, насибаш ҳамоно намуд зане мегардад, ки худ ҳамоно тавр аст ва агар бо ӯ сухан гӯянд ҳам, ба ҳамоно услуб хитобаш мекунанд, ки лоиқи он аст.

Ҳамчуноне, ки Худованд палидҳоро аз покҳо дар ин дунё ҷудо намудааст, дар қиёмат ҳам онҳоро аз ҳам ҷудо мекунад.

Худованд мефармояд:

﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِدِ بَيْتَفَرُّونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾﴾ [الروم: ١٤-١٦]

"Дар он рӯзе, ки қиёмат қоим мешавад, аз якдигар ҷудо мешаванд. Аммо касоне, ки имон оварда, корҳои нақў кардаанд, онҳо дар боғе шодмон ва масрур хоҳанд буд. Ва аммо касоне, ки кофир шуда, оятҳои мо ва омадани охиратро дурӯғ мепиндошанд, дар азоб гирифта мешаванд"

Сураи Рум, 14-16

Биҳишт макони покон аст, ҳамчуноне, ки Худованд мефармояд:

﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾﴾ [الزمر: ٧٣]

"Салом бар шумо, хуш бошед, ба биҳишти ҷовидона дохил шавед"

Сураи Зумар, 73

Боз Худованд мефармояд:

﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّوهُمْ ءَلْمَاتِكُمْ ظَالِمِيٓ أَنفُسِهِمْ فَأَلْفَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوٓءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌۢ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾﴾ [النحل: ٢٨]

"Касоне, ки ба худ ситам раво доштаанд, дар муқобили малоикаҳо, ки ҷонашонро мегиранд, сари

таслим фуруд меоваранд, ки мо ҳаргиз кори баде накардем. Оре, албатта Худованд аз он чи шумо мекардед,огоҳ аст"

Сураи Наҳд, 28

Дўзах макони палидон аст.

Худовандмефармояд:

﴿لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ

فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أَوْلَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾ [الانفال: ٣٧]

"То Худованд палидро аз пок ҷудо намояд ва палидонро бар ҳам омехта намояд ва ҳамагонро дар оташи дўзах медарорад. Онҳо ҳамон зиён дидагонанд"

Сураи Анфол, 37

Пас Шумо эй бандагони Худо аз ӯ битарсед ва покро аз палиди ҷудо намоед ва шумо худ аз ҷумлаи мўъминони покиза бошед, ҳамеша таоми покиза истеъмол намоед, сухани хуш бигўед, ба даргоҳи Худованд бо амалҳои пок наздик шавед ва аз молҳои покиза садақа намоед, то ба сарои покон бирасед, ки он ҷаннат аст.

Шумо аз тамоми чизҳои палид дури ҷўед, сухан, хўрок, пўшок, кор ва рафтори палидро тарк намоед.

Аз мардону занони палид дур бошед, шояд аз оқибати бад раҳои ёфта, дохили ҷаннати

Парвардигори худ гардед ва дар он рӯз бароятон
бигӯянд:

﴿سَلِّمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَأَدْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ [الزمر: ٧٣]

"Салом бар шумо, хуш бошед, ба бихишт
ҷовидона дохил шавед"

Сураи Зумар, 73